

HEDYLUS

III

ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι, θαῦμα
κού ψευδές, νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν,
ἥς τόδε σοί, Παφίη, τζωρεσμιτρησι† θυωθέν
κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὑέλου.

5 ἦν ⟨σὺ⟩ σάου πάντως, ὡς καὶ τπάντων ἐπ' ἐκείνης†
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πότων.

14.1

IV

ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηόν
τὸ ρυτὸν αἰδοίης δεῦτ' ἵδετ' Ἀρσινόης,
δρχηστὴν Βησᾶν Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἥχον
σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ρύσιν οἴγομένου,
οὐ πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσέου δὲ γέγωνεν
κώδωνος κώμου σύμβολα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὄκοιον ἄναξ μύσταις φίλον ἴεραγωγοῖς
εὑρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.

5 ἀλλὰ Κτησιβίου σοφὸν εὔρεμα τίετε τοῦτο, —
δεῦτε νέοι — νηῶ τῷδε πάρ' Ἀρσινόης.

14.1

14.1

V

πίνωμεν, καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
εὔροιμ' ἄν λεπτὸν καὶ τι μελιχρὸν ἔπος.
ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατάβρεχε καὶ λέγε “παιᾶς,
‘Ηδύλε’”. μισῶ ζῆν ἐσ κενὸν οὐ μεθύων.

14.1